प्रमादंच चाह्वानरप्रतिरोधंच ॥ पूर्वजस्य रामस्यार्थंच दृष्ट्वा विचार्य ॥ २८ ॥ दीर्घउष्णोमहानुच्छ्वासोयस्य ॥ २९ ॥ बाणस्य शल्यमेव स्फुरंती जिह्वा यस्य सः ॥ सायकासनं धनुरेव भोगोयस्य स्वतेजोरूपविशेषेण संभूतोव्याप्तः ॥ ३० ॥ विषादमगमत् एतावत्पर्यंतं रामकार्यं नचिंतितमितिविषादः ॥ ३१ ॥ इत्युत एवंप्रकारेणेत्यर्थः ॥ ॥ ३२ ॥ तं प्रकारं दर्शयति एषइति ॥ ३३ ॥ इदमुक्तं ममवाक्यं तस्मै इतिउक्तप्रकारेण उक्त्वा सवानरसुग्रीवः साधु साधुकारीयथाभवति तथा क्रियतां ॥ अनंतरं

सुग्रीवस्यप्रमादंचपूर्वजस्यार्थमात्मवान् ॥ दृष्ट्वाक्रोधवशंवीरःपुनरेवजगामसः ॥ २८॥ सदीर्घोष्णमहोच्छ्वासःकोपसंरक्तलोचनः॥ बभूवनरशार्दूलःसधूमइवपावकः ॥ २९॥ बाणशल्यस्फुरज्जिव्हःसायकासनभोगवान् ॥ स्वतेजोविषसंभूतःपंचास्यइवपन्नगः॥ ३०॥ तंदीप्तमिवकालाग्निंनागेंद्रमिवकोपितं॥ समासाद्यांगदस्त्रासाद्विषादमगमत्परं ॥ ३१॥ सोंगदंरोषताम्राक्षःसंदिदेशमहायशाः॥ सुग्रीवःकथ्यतांवत्समममागमनमित्युत ॥ ३२॥ एषरामानुजःप्राप्तस्त्वत्सकाशमरिंदम॥ भ्रातुर्व्यसनसंतप्तोद्वारितिष्ठति लक्ष्मणः ॥ ३३॥ तस्यवाक्यंयदिरुचिःक्रियतांसाधुवानरः॥ इत्युक्त्वाशीघ्रमागच्छवत्सवाक्यमरिंदम॥ ३४॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वाशोकाविष्टोंगदोब्रवीत् ॥ पितुःसमीपमागम्यसौमित्रिरयमागतः ॥ ३५॥ अथांगदस्तस्यसुतीव्रवाचासंभ्रांतभावःपरदीनवक्रः॥ निर्गत्यपूर्वंनृपतेस्तरस्वीततोरुमायाश्चरणौववंदे॥ ३६॥ संगृह्यपादौपितुरुग्रतेजाजग्राहमातुःपुनरेवपादौ॥ पादौरुमायाश्च निपीडयित्वानिवेदयामासततस्तदर्थं ॥ ३७॥

तस्यास्मासु यदि रुचिर्भवति तदा तस्य वाक्यं श्रुत्वा शीघ्रमागच्छ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणस्येतिश्लोकेन संक्षिप्योक्तस्यार्थस्य विस्तरोऽथेति ॥ संभ्रांतभावः संभ्रांतचित्तः ॥ परदीनवक्रः परमतिशयेन दीनं वक्रं यस्य सः॥ परिदीनेतिपाठांतरं निर्गत्य लक्ष्मणसन्निहितदेशात्पराद्धत्येत्यर्थः ॥ पूर्वंनृपतेस्ततोरुमायाइदमुपलक्षणं तारायाश्चरणावित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ तदेवविस्तारयति ॥ संगृह्येति ॥ मातुस्तारायाः ॥ ३७॥